૭૮૬

હસીનોકા મુજરા

ફુલોંકા ગજરા

...મુદ્રક... મણીલાલ ભાઈશંકર વ્યાસ

... ભાવસારી...—સુરત.

કીંમત બે આના.

હસીનોકા મુજરા

યાને

ફુલોંકા ગજરા.

"પીરાને કલીયર," કવ્વાલી, ચાર બેત.—

કાબુલકી તરાહ આપ જો બલ ખાયે હુવે હો,—
માલુમ હુવા ગયરકે બહકાયે હુવે હો,
જાના નહિ રહેનેકા "સદા એક જમાના,
આજ ઓર હય કલ ઓર નહિ ઇસકા ઠીકાના,
હો જાયગા ચંદરોઝ યે હુસ્ન રવાના,
જીસ પરકે મેરી જાન તુમ ઇતરાયે હુવે હો,—
અલ્લાહ કરે આપ ભી આશીક હો કીસીપર
ઓર ઉસકે સીવા ચેન ના આયે તુમે દમભર,
માલુમ હો તબ ઇશ્ક ઇસે કહેતે હય દીલબર,
મેરી તરાહ તીરે સીતમ ખાયે હુવે હો,—
ક્યુ ટેડી નઝર આજ હે ક્યા દીલમે હય ઠની,
મુહ સુરખ હે ગર ખાયે છે હો યા જોશે જવાની,
યા ગેરને કુછ છે આપસે લગાઇ મેરી જાની,
તે વરસે નુમાયા હયકે બલ ખાયે હુવે હો,—
જીસ શોકને દેખા જો મુઝે મુશતેરા હરા હે,
ફરમાયા જમાલ અબ ક્યુ આજ પરેશા
હો આજકી સબ હોયગે હમ આપકે મહેમા,
અરમાન ન બાકી રહે તરસાયે હુવે હો.—

ગઝલે-હસન —:૦—

વો હસ હસકે મુજકો રૂલાના કીસીકા,
વો શીર ગુદ ગુદા કર હસાના કીસીકા,
કલેજા હએ બસ મે ન કાબુમે દીલ હએ,
કયામત હુવા યાદ આના કીસીકા,
યુહી દીલભી બખશા હે તીરે નઝરને,
યે તાકા હુવા હએ નિશાના કીસીકા,
ઝરા આહ પર દરદસે બચતે રહેના,
નહિ દીલલગી દીલ દુખાના કીસીકા,
મેરા બેકના દરપે કીમ આરઝુમે,વો ઠોકર લગા કર ઉડાના કીસીકા
તુની હજરતે દીલ કહી રો ન બેઠો, હસી તો હમી મુસકુરાના કીસીકા,
હસન આ લગે ઇનકી બાતોમે આખીર, કહા એક તુમને ન માના કીસીકા

ગઝલે. કેફી— —૦.—

જમાનેકે શાહો-ગદા કએને કએસે
હુવે આશીકે મુસ્તફા કએસે કએસે
નજર ભર જો દેખે મોહંમદકી સુરત
હુવે ભેદ ખાલીક કે વા કએસે કએસે
મોહમદ કે કદમોંપે ઇસ જાનો દીલકો
કર ગોક દીનમે ફીદા કએસે કએસે
જીનુસે પરીસે બશરશે ફલકસે.
મોહમદપે હે મુબતીલા કએસે કએસે
મોહમદકી ઉમ્મત કો ઇવાને જન્નત
ખુદાને કીયે હે અતા કએસે કએસે.
શબેવસ્લ મદકેમે હઝરતકે બએ દીલ

કીયે હકને રાઝી રઝા કયેમે કયેસે.
ચલા અર્શપર લેકે જીસ દમ નબીકો
કદમ રખનાથા બાદપા કયેસે કયેસે.
જો ઉઠ જાએ કૈફીકી આખુંમે પરદા.
કહીં રાઝ હક બર મલા કયેસે કયેસે.

ગઝલે. મુઝતર—　　—.૦—

કભી ઈકરાર કરતે હય કભી ઈનકાર કરતે હય.
વો હમ્મે વસ્લકી શબમે બડી તકરાર કરતે હય.
પીલાકર બાદએ રંગી દ્રએ હય તુર્શ વો હમ્સે,
કભી ગાફીલ બનાતે હય-કભી હુશ્યાર કરતે હયે,
હુવે બ રહમ વો બોમેપર ઈલાહી ખેર હો દેખે.
હમારે વાસ્તે કયા હુકમ આપ સરકાર કરતે હય.
મેરે મેહબુબકી સુરત અગર દેખે ખુદા જાને.
બરેહમન દુર ગરદનમે અની ઝુનાર કરતે હય
લએ બામ આઇગે બેશક તમાશા દેખીયે મુઝતર,
તમાશા અપને દીલકા હમપે દીવાર કરતે હય

ગઝલ-"શાને"-ખ્વાજા-તર્જે-કવ્વાલી.

મેને ખ્વાજા પે જાનકો ફીદા કર દીયા
જો મોહબ્બત કા હક થા અદા કર દીયા
તેરી ફુરકત કે તિનકે મે ચુન ને લગા
મેરે ઉપર યે જાદુ સા કયા કર દીયા
તેરી તીરછી નીગાહું ને મારા મુજે.
એક ઈશારે મે મુજકો ફના કરદીયા.

તુમને ઝુલફુસે દીલ ક્યા નીકાલે સનમ.
કૈદ સે કૈદયુ કો રહા કર દીયા
ઝપન કર ઝપન કરઅએ બશીરે હઝી.
તેરે નાલુને મેહશર બપા કર દીયા,

ગઝલે. મુઝતર-તર્જે-કવ્વાલી.

કભી માઅશુક ભી આશીક મે વફા કરતે હે.
જો કે આશીક હે, ગમો રંજ સહા કરતે હે,
તુમતો માઅશુક હમારે રહો આશીક ન બનો
યે સીતમ આશીકે શયદા પે કીયા કરતે હે.
દીલ પીસે જાને હએ અલ્લાહુરે શરારત ઉનકી
હશ્ર રફતાર સે ઝાલીમ યે બપા કરતે હે
આખે શમસીર પીલાતે હે મગીહા એ ઝમાં.
અપને બીમાર કી ક્યા ખુબ દવા કરતે હેં
ગાલીયા જોશે જફા નાઝ કર શમા અદાઝ
વો તો દીલ લેકે ફકત દાગ દીયા કરતે હે
પહલે દીલ લેતે હે અદાઝ દીખાકર મુઝતર
ફીર તો યે શોખ દગા-બાઝ દગા કરતે હેં.

ગઝલે-તાહેર—

—.૦.—

મેરા સાબીર તો અબ દીલરૂબા હો ગયા.
દેખનેકી ઝલક દીલ ફ્રીદા હો ગયા.
આખ મીલતેકી લેને કે દેને પડે.
મેને સમજા થા કાયા ઓર ક્યા હો ગયા.
તખ્ત શાહી કી મુજકો ઝરૂરત હે ક્યા
મે તો સાબીર કે દરકા ગદા હો ગયા.

કુફર કરતે હે પઅય વાલે તેરી-હીંદ વાશે કાતો પેશવા હો ગયા.
દીલ મે તેરી મોહબ્બતને ઘર લીયા -તુહે તાહેરકા તાહેર તેરા હો ગયા.

"ખ્યાને ઈશ્ક" તર્જે-ગઝલ—

નવો પરદેસે નીકલેગા ન હસરત દીલસે નીકલેગી.
હમારી લાશ લેકીન કુચએ કાતીલસે નીકલેગી.
ત્રમન્ના એ હમ આગારશી ન મેરે દીલસે નીકલેગી.
જો નીકલેગી તો ચીર કર ખંજરે કાતીલસે નીકલેગી.
ખુદાયા અબ નીકાલેગા તો ઉનકે દીલસે નીકલેગી.
ગીરાજ્ઞે પડ ગઇ રંજીશમેં વો મુશકીલસે નીકલેગી.
ખીંચેગી એક જગા તસ્વીર કયુ કર કે લેલાકી,
ન આપેમે રહેગા યે ન વો મહેમીલસે નીકલેગી,
જયાદા હુસ્ન હે હુરસે દુન્યાકે હસીનોમે,
સદાકત મેરી બાતોકી યેબાખુલેસે નીકલેગી.
કોઇ બેદમ્બો પા હમસા ન નીકાલા હે ન નીકલેગા.
નીકલનેકો તો દુન્યા કુચ એ કાતીલસે નીકલેગી.
સતાએગા મજીદ જારસે વો જલદી જાયગા.
કે હાહા કે આતીશી બીજલીસી બનકર દીલમે નીકલેગી,

"શાને મોહંમદ"—તર્જે-ગઝલ—

બસા મેરે તનમે ખ્યાલે મોહંમદ,
છુપા મેરે દીલમે, જમાલે મોહંમદ,
ગુલામુને ઈનકે જીલાએ હે મુરદે,
યે મખ્ખી નહી થે કમાલે મોહમદ,
હે શકકુલ કમર જીરકા અદના કરીશમા,

ઉસી શય કે પારે હે આલે મોહંમદ,
કીતાબે હીદાયત કે વરકે હે સારે,
હે જુમલે સહાબા વ આલે મોહંમદ,
હુવા હય ન હોગા કોઇ અએસા પએશ,
સમાપર અસદ મે મીસાલે મોહંમદ,

નઈ–ગઝલ,

—॰—

ઇલાહી ખેર કીજીઓ આજ દમ રૂક રૂક કે ચલતા હે
હમારે એઠકર પહેલુમે કોઇ દીલ મશ્લતા હે
કભી સરમેં કભી ચશમેં જીગરમેં આ કભી દીલમે
દુમાગ દરદ ઉઠ કર ઇન મુકામ પર ટેહલતા હે
જહાસે હમ નીકાલે ક્યા, ગએયે ગાલીયા દેકર
વહીં કે આજ જોનેકો દીલે નાદા મચલતા હે
કહીં અદ ખેલયા ભી હએ કહી ખંજર ભી ચલતે હે
હમારા દીલ બેહાલત હય હમારા દીન નીકલતા હે

નઈ–ગઝલ–તર્જે, કવ્વાલી—

ગદાએ કુએ એહમદ હુ મેરે આગે ગની ક્યા હે
ખજાના હએ દો આલમકા મદીનેકી ગલી ક્યા હે
ન રખ મોહતાજ દુન્યામે કીમીકા અપને બંદુકો
ખુદાવદે જહાં તેરે ખજાનેમે કમી ક્યા હે.
નઝારે આખસે છુપ કર મુજે મંજુર હે ઇસકા
જમાલે યાર કા પરદા હુએ મેરી બદ બોઇ ક્યા હે.
મરી જાતી હએ તડપી જાતી હએ ઘબરાએ જાતી હએ
ખુદા જાને મેરી ઉમેદ કે દમ પર બની ક્યા હએ.

શરાબે ઈશ્ક વો હુએ કે દો આલમકો ભુલા દેગી
બઢહેગી ઔર ભી હુએ કેફ બેહોશી અભી કયા હે.

ગઝલે-તાહેર. —:૦:—

અજલ એક દીન સબકો આકર રહેગી.
જીસે જાન કહેતે હે જાકર રહેગી
મઝા મોતકા સબકો ચખના પડેગા,
યે મીટ્ટીમે એક દીન મીલાકર રહેગી
કઝાકો યે સમજો કે સર પર ખડી હુએ
યે હસ્તી કો શબકી મીટાકર રહેગી.
ખુલી હુએ અબ આખે ન ભુલો અજલકો
યે કબ્રે લહદમે સુલા કર રહેગી
અજલ જીસકી બાલી પર બેઠી હે આકર.
તો દુન્યાસે ઉમકો ઉઠાકર રહેગી
ન છોડેગી ખાની મોહબ્બત-નબી કી,
શરાબત તહુરા પીલા કર રહેગી
કઝા આએગી જાન જાએગી તાહેર,
વો આકર રહેગી યે જાકર રહેગી.

ગઝલે-મીસ્કીન— —'૦'—

અએ તુર્ક સવાર નવાહે અરબ, એહમદ નગરી બતલાદેના.
કીસ રંગમે હુએ વો હબીબ મેરા કુચવાકી ખબર મોહેલાદેના.
કયા આયથે હમ કયા કરતે યથે, જો કોલો કરારથે ભુલ ગએ.
સબ હમ તો બીગાડ ચલે મૌલા તુમ કામ હમારે બના દેના.
સ્તીયાં સમગીમે તડપત હુ, ઔર આરસે જીસ ફુરકત હે.

મોહે તુજ બીન ચેન પડે નહી કોઈ રાહ મોહે બતલા દેના.
હએ રાત અંધેરી ગોરકી શબ નદીયામે ભવ્વર લગારાવત હે.
અએ ખેવટ પ્યારે મોહંમદ તુમ મેરી નૈયા પાર લગાંદેના.
અબ હિંદમેં યે મીસકીન ગરીબ દીન રાત બહોત ગભરાવતહે.
પાસ અપને મુજેતો બુલાઅએ શાહા મેરે દરદે જીગરકીદવાદેના.

નઈ-ગઝલ, તર્જે-કવ્વાલી—

નેનામે રૂપ ખ્વાજા હમારે સમા રહા હય.
ઘટઘટમે વો સંવરીયા રગત દીખા રહા હય.
મોરલી બજાકે ડાયા-કીયા મોહે -દીવાના
જોગી બનાકે મુજકો દરદર ફીરા રહા હય.
સખીયા સુનો હમારી જાએગી બેકરારી
બુરકા ઉઠાકે સાબીર સુરત દીખા રહા હય
ખીંચતા હય દીલ હમારા દુરી નહી ગવારા
શાયદ હમારા પ્યારા હમકો બુલા રહા હય,
ખ્વાજાકે દવારે આકર કહે દો યેગુરી સાબીર
અફલાકપે સીતમગર મુજકો સતા રહા હય

"બયાને ઈશ્ક"-ગઝલ—

આશક કો યાર તુને બીસ્મીલ બનાકે મારા
દેખા જીધરકો ઝાલીમ જોબન દીખાકે મારા.
તીરૂલીકી કુચ હે શોખી, કુચ ભી જવાની ઉઠતી.
નીકલા જીધરમે ઝાલીમ જોબન દીખાકે મારા.
મેરી તરફસે કાસીદ ઈસ ગુલસે જાકે કહેના.
આશીક કી કુચ ખબર હે જીસકો રૂલાકે મારા

આયા જો સહરપર હમારાથી નઝાકત.
લાખું અદાસે - ઉસને એક ફુલ ઉઠા કે મારા.
હશમત સે ક્યું હે ખીચતા આકર ગુલસે લગજા.
બેડે બીડાએ તુને ઉલ્ફત બજાકે મારા.

ગઝલે-"ઈશ્કે-હકીકી", તર્જે-કવ્વાલી—

મદીને સરકે બલ જાએ સફર યુ હો તો બેહતર હય
કરે હર જગેપર **સીજદા,** અગર યુ હો તો બેહતર હય
કહે વો કોન હય તુ મે, કહુ **શયદાએ એહમદ** હુ
મેરી હુજ્જત ફરીશતોસે અગર યુ હો તો બેહતર હય
તપે ગમમે વો સોઝો ઓર, મે નેગે ઈશ્કસે ઘાઈલ
જો દીલ યુ હો તો અચ્છા હય, જીગર યુ હોતો બેહતર હય
ગમે એહમદમે અપના ચલતે, ફીરતે દમ નીકલ જાએ
કહાની ઝીદગીકી મુખ્તેસર, યુ હો તો બેહતર હય
કમર મે હો અરીઝા ઓર, દહાનમે હો ઝબા મેરી
રવા સુએ **મદીનાં** નામાબર, યુ હો તો બેહતર હય
ગમે ઈશ્કે મોહમદ કી, ગીરાહ પડને લગી દીલમેં
નીહાલે ઈશ્કમે પયદા, સમર યુ હોતો બેહતર હય
પીનાએં સાકીએ કોસર, ખુલાકર જામ કોસરકો
સરે રોસે જઝા અય કયફ, ગર યુ હો તો બેહતર હય.

"ગઝલે-ઈશ્ક"-કવ્વાલી—

ન લટકો ખીડકીયોમે, ગીર પડોગી બેકર દેખો,
ઈશારા મે બી કરતા હુ જરા મેરી તરફ દેખો;
કીગી કમસીનપે નાહક તુમ અપની જાન ખોતે હો,

ઝરાસા દેદો **દીલ** મુઝકો તો શીર મેરા **જીગર** દેખો;
મુઝે માલુમ હે તુમ ગીર પડોગી **આજ-કલ-પરસુ,**
જરા નાઝુક બદન, પતલી કમર, કુચ ગોર કર દેખો,
કીસી ગોરે બદનકો દેખકે તુમ હો ગઈ **શએદા,**
હે કીસકી ઇનતેઝારી, મેરી જા મેરી તરફ દેખો

ગઝલે-આતીશ-કવ્વાલીએ, છમનીજાન.

ઇસ કદર આખે મેરી મેહવે તમાશા હો ગઈ
પુતલીયા પથરાકે આખીર સગે **મુસા** હો ગઇ
રૂએ રગીસે ભી વો ગેસુએ ખત હય દીલ ફરેબ
બુટીયા ભી ઇસ ગુલીસ્તાકી તમાશા હો ગઈ
બાગકો સર સબઝ બારાને બહારીને કીયા
શાએરોકે વાસ્તે તશબી હે પયદા હો ગઇ
સુરતે કાફુર બુદ્દે ઉસકી અબ ઉડતી તો હૈં.
ચશમએ **ખુરશીદ** તક પોહચીં તો દરયા હો ગઇ.
જીસ તરફ સોદેમે ઉન ઝુલ્ફોકે મે વહશી ગયા.
દો તરફસે દો બલાએ મેરે પયદા હો ગઈ.
કાફમે ભી શીશા એડા હુસ્ને આલમ ગીરકા
આતીસ અપને યારકી, પરીયા ભી શયદા હો ગઇ

કવ્વાલી, બેગમજાન-હરદેવાલી—

દો રોઝ જવાનીપે કયુ ઇતરાએ હુવે હો,—
ધોકેમે શએનારકે કયુ આએ હુવે હો,
દુન્યા જીસે કેહતે હૈં મેરી જાયે **સરા** હય,
કોઈ નહી રહેનેકા યહા કોન રહા હય,

૧૧૮૩૫

જુઝ ઝાતે ખુદાવંદે જહા કીસકા બકા હય,
કયુ ઔરકી બાતોપે યકીં લાએ હુવે હો—દોરોઝ
સચ હય કે કીસીકા કભી એક દીન નહીં રેહતા,
એક ઉમર નહીં રહતી હય એક સીન નહી રેહતા,
મજનુન ભી મીન્નત કશે મોહમીન નહી રેહતા,
કયું વસ્લસે અપને હમે તરસાએ હુવે હો—દોરોઝ
તુમ આએ કરમ હોકે મીલે હો મેરી ગલીમે,
તુમ આતીશે ઉલફત હોકે રહેને લગે દીલમે,
તુમ નુરે તજલ્લા હોકે ચમકે મેરે તીલમે,
પુતલી હોકે આંખોમે જગે પાએ હુવે હો—દોરોઝ
કયુ ક્રૂધસે નારાઝ હો તુમ બાત યે કીયા હે,
કયા ઇસકા ગુનાહ હય ભલા કયા ઇસકી ખતા હય,
મઝલુમ હય ગમદીદા હય મહબુસે બલા હય,
કયુ ઇસપે અબસ કોહે સીતમ ઢાએ હુવે હો,—દોરોઝ

ગઝલે-મીરઝા. કવ્વાલી, સુનવરજાન, નસીરાબાદી–

સુનતાહી નહીં હય બુતે બે પીર હમારી,
અફસોસ સુનાએ કીસે તકરીર હમારી.
દીલ લેનેહો લેકીન ઇસે પામાલ ન કરના,
પુંજી હય યેહી બસ યેહી જાગીર હમારી,
હાઝીર હૈ જો જી ચાહે સઝા દીજીયે લેકીન,
બતલાઇયે પકડો હમે તકસીર હમારી,
ઉલફતમે યે એક તુરફા તમાશા નઝર આયા,
તકતે હૈ તહય્યુરસે વોહ તસવીર હમારી,

મીરઝા હમે ખુરશીદે કયામતકા નહીં ડર,
ઇમદાદપે હે હઝરતે શબ્બીર હમારી,

કવ્વાલી—જહૂનજાન. પટનાં.—

હમે મનઝુર આજ ઉનકો ખુલાનાહે ખુલાનાહે,
ખુલાકર દાગદિલ અપના દીખાનાહે દીખાનાહે,—
હુજુમે દાગદિલ કયા પુછતે હો મેરે સીનેમેં,
ખઝાનાહે, ખઝાનાહે, ખઝાનાહે ખઝાનાહે;—
જીગર મેરા તેરે તીરે નિગાહકા એક મુદ્દતસે,
નિશાનાહે, નિશાનાહે, નિશાનાહે, નિશાનાહે,—
કહુ કયા ઉસપરી સે વોહ મુઝે કેહને નહિ દેતા,
દીવાનાહે, દીવાનાહે, દીવાનાહે, દીવાનાહે,—
હસુ કયુ કર ન ગેરસે કે મનઝર આપકો મેગ,
રૂલાનાહે રૂલાનાહે, રૂલાનાહે, રૂલાનાહે,—
શહાદતસે મેરે અપનક ઝબાને તેગે કાતીલપર,
ફસાનાહે, ફસાનાહે, ફસાનાહે, ફસાનાહે,—
ન ભડકે દીલમે ગમઝ એક આગ કયુ આસુન જારીહો,
કે શોલા વા રકીબોકા લગાનાહે લગાનાહે—

ગઝલે-ગફુર. કવ્વાલી, અમીરજાન, અહમદાબાદી.

યા ગેરસે રહે યા હમસે મુલાકાત રહે,
જાન જાતી રહે કયા ગમ હે મગર બાત રહે
સરકે કટનેકા મુઝે ગમ નહીં પર ગમ યે હે
બાત વોહ કીજીયે જીસમે કે મુલાકાત રહે.
નીંદ આખોંને હે રાતનીં કુછ હે ચીંતવન.

.. .. યહી કરૂ મે પુકાર—નબીજી.
બેડા પાર લગાવન હારે, તુમ સાજનકે રાજ નબીજી.
દાસ તુમ્હારા ફિરકે પુકારે, કોન રખે અબ લાજ નબીજી.
. .. ...   કોન હય પુછન હાર—નબીજી.

આપ હબીબે ખુદાએ અકરમ, આલમ કે સરકાર નબીજી.
દુર કરો મેરાભી ચ્હે ગમ, બેડા કરદો પાર નબીજી.
...   ઓ અહમદ મુખ્તારં—નબીજી.

નુહડી ફિત્ની તુમને બચાઇ, યા શાહે કોનેન નબીજી.
મુજકોભીદો ગમસે રિહાઇ, દિલસે બહોત બેચેન નબીજી.
.. .   જાનકો નહીં હય કરાર—નબીજી.

હકને તુમ્હે ગરદુપે બુલાયા, ભેજકે ખાસ બુરાક—નબીજી.
મય ભી હુ દરપે તુમ્હારે આયા, હોકે બહોત મુસ્તાક—નબીજી.
શાહી હય તેરે દરકી ગુલામી, અય શાહે જીશાન—નબીજી.
દેવડી પર હાજીર હય **નિઝામી,** ઇરિપર ભી એક નિગાહ—નબીજી.
... .   કરમ કરે શહે અબરાર નબીજી.

ગઝલે ઇમામ—કવ્વાલી.

નકશા તેરી સુરતકા હમકો ભી દીખા દેના,
એક **જામ** તેરે હાથોસે હમકોભી **પીલા** દેના
રૂખસે નીકાબ ઉઠાલે મેરા મસીહા તું હૈ,
આવાજ **લનતરાની** હમકોભી સુના દેના.
કરતા હુ અહો જારી આવાજ બુલદી સે,
ખાદીમ તેરા હુ મગે ભી **રોજેપે** બુલા લેના.

તુજ બીન સદા રહુંગા બેચેન મેરા સાબીર,
મેરા મસીહા તુ હે કમલીસે છુપા લેના.
યુંહીં રહે તો બેહતર સાબીર તેરી મોહબ્બત,
શાઈર ઈમામ કોભી દીદાર દીખા દેના.

ગઝલ—(ટીટી જાન–બંબઈ)—

અય દર્દે દિલ બતાદે કબ તક તુ કમ ન હોગા,
હમદમ બનેગા કિસકા જબ મેરા દમ ન હોગા
તુસબે હજાર લિખીએ હરગીજ શફા ન હોગા,
ઈકરાર વસ્લે જાના જબ તક રહમ ન હોગા.
ન્હે દમ અગર હમારા જાનુપે તેરી નીકલે,
મરનેકા ગમ ફિર હમકો તેરી કસમ ન હોગા.
તુરબતપે મેરી આએ ગયરોકો સાથ લાએ,
બાદે સબા બતાદે કયા કયા સિતમ ન હોગા.
ફુરકતમેં તેરી પ્યારે રોતા હય એક જમાના,
વોહ કોનસા બશર હૈય જીસે રંજો ગમ ન હોગા.

બસ. તમામ સુદ.

હમારી છપાવેલી. બુકોના અત્રેના, એજંટ.—
ઠક્કર, આણંદજી ગોપાળદાસ.

શ્રી અનાવિલ બધુ પ્રી. પ્રેસમા નાવિદ ડાહ્યાભાઈ નાયકે છાપ્યુ
બુગનપુરી ભાગળ ભાજીવાળી પોળ અનાવિલ હોલની પાસે-સુરત